

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Bánffy legujabb sikere.

Pécs, 1897. október 29.

A napról-napra való éldegelés politikája, amely Bánffy kormányzatát jellemzi, nagy zavaroknak vált szülőokává. A vám- és kereskedelmi szerződés már több mint egy évé fel van mondva, a kvótatárgyalások meghiusulta is már régen konstatalva van, s a magyar kormány mégis — mint aki dolgát legjobban végezte — megelégedett azzal, hogy a mostani állapotoknak egy évre való ideiglenes meghosszabbítását hozta javaslatba, de végleges rendezésről nem gondoskodott. sőt még arra nézve sem tette meg a szükséges előkészületeket, hogy az esetre, ha a provizorium Ausztriával alkotmányos uton létre nem jöhetne, akadálytalanul áttérhessünk ügyeink önálló intézésére, a mint ezt maga a hatvanhetes törvény is előírja.

Pedig erre elő lehattünk készülve, hisz az osztrák alkotmány zavarai nem mai keletűek s a nyáron történtek éppen nem voltak alkalmasak arra, hogy a Reichsrath tárgyalásainak sima menetét biztosítsanak. S ezzel szemben a mi kormányunk, mint a struccmadár, a mely a veszély ellen védve hiszi magát, ha a fejét beledugja a homokba, biztosítottan tartotta érdekeinket azzal, hogy belevette a provizorium-törvénybe a rendelkezést, mely szerint az csak a megfelelő osztrák törvény létesülése esetén fog érvénynyel birni.

De hát mi történik akkor, ha ez az eset nem következik be? Erre Bánffy báró a képviselőház hétfői ülésében azt mondta, hogy ez esetben a közös ügyeket illetőleg a kormány nem fogja elmulasztani a hatvanhetes törvény szem előtt tartásával köteleességét teljesíteni a dolgok előkészítésére. Ezt a meglehetősen homályos kijelentést a közgazdasági kérdések tekintetében azzal magyarázta meg Bánffy bővebben, hogy ha a vám- és kereskedelmi szerződésre vagy a bankra vonatkozólag megállapodások létre nem jönnek, a magyar törvényhozás az 1867: XII. t.-c. 68. §-a értelmében kell, hogy eljárjon, tehát önállóan intézkedjék.

Ennek a kijelentésnek azonban akkor, a mikor a kilátásba helyezett önálló intézkedésnek már két hónap mulva életbe

is kellene lépnie, kellő előkészületek hiányában semmi sulya nem lehet, mert az önálló vámterület berendezése, a bankügy különválasztása, a fogyasztási adók önálló kezelése ujvra akkor sem következhetnék be, ha Ausztriában a provizorium megbuknék vagy agyonobstruáltatnék, egyszerűen abból az okból, mert mindezekre nézve a kormány semmiféle előkészületeket nem tett; nem tett pedig azért, mivel a Bánffy-kormány önálló vámterületet, magyar nemzeti bankot, független magyar kereskedelmi politikát létesíteni semmi szín alatt nem akar.

Pedig nagyon jól tudja Bánffy, hogy az a vám- és kereskedelmi szövetség, a melylyel Magyarország már harminc év óta Ausztriához láncolva van, csak ez utóbbinak érdekeit szolgálja, mert csak ennek révén szipolyozhatja ki Ausztria a mi közgazdaságunkat, nyomhatja el iparunkat, s biztosíthatja magának a monopoliomot iparcikkeinek eladásánál s a mi nyersterményeink vételénél. S éppen azért, mert Bánffy ezt nagyon jól tudja, ezen a legérzékenyebb oldalon fenyegette meg Ausztriát hétfői beszédében, kilátásba helyezvén a vám- és kereskedelmi ügyekre, a bankra s a fogyasztási adókra nézve Magyarország önálló intézkedéseit.

Nem azért hangoztatta ezt Bánffy, mintha mindezt létesíteni komolyan szándéka is lenne, mert hisz akkor már régen meg kellett volna tennie hozzá az előkészületeket, hanem azért, mert tudta, hogy Ausztriának oly fontos érdeke a mi gazdasági függő helyzetünk, hogy gazdasági önállóságunknak csak emlegetése is hideg zuhanyként fog hatni az obstruáló osztrák pártokra s inkább keresztül eresztik a provizoriumot, csak hogy Magyarország valahogyan a maga lábára ne állhasson.

És a következőzés megmutatta, hogy Bánffy ebben a tekintetben jól számított, mert az osztrák Reichsrath tegnap már elkezdte a provizorium tárgyalását s az pár nap alatt mindenesetre véget ér. Elég volt az önálló vámterületnek burkolt szavakban való emlegetése is, hogy odaát az élethalál harcot vivó pártok ebben a pontban megegyezésre jussanak s a provizorium útján Magyarország gazdaság függését továbbra is biztosítsák maguknak.

Természetesen lesz a kormánypárti sajtóban erre nagy hozsánna-zengedezés Bánffy báró providenciális államférfiúi képességeiről, a melyeknek mindig a siker jár a nyomában. Hát az igaz, hogy sikerült az osztrákokat megijeszteni, sikerült a vámközösséget, a közös bankot s minden egyéb közösséget továbbra is fentartani, de az ilyen sikerrel magyar államférfiu ne dicsekedjék, mert hazája romlásán dolgozott, mikor ellökte magától a kínalkozó alkalmat az ország önállóságának legalább részben való visszaszerzésére.

A kormánypárton sokáig hangoztatott az az állítás, mintha a gazdasági ügyekben való közösség Magyarország érdekében való lenne, már régen hazugságnak bizonyult, de leginkább hazugságnak bizonyítja azt Bánffynak legujabb sikere, melyet egyszerű önállósági fenyegetésével odaát elért: sikerült neki Ausztriát rábirnia, hogy tartsa meg Magyarországot továbbra is fejős tehenének.

Valóban nagy feladat egy államférfiúnak az ilyen sikerekért való küzdés, mert közönséges polgári észszel bizony minden más ember örömmel fogadta volna a felkinált önállóságot, de nálunk a józan észszel merőben ellenkező cselekvést szokták hívni magasabb politikának.

* **Rendezett tanács Mohácson.**

Mohács város intelligens közönsége évek óta foglalkozik a rendezett tanács eszméjével. A haladó kor, a város társadalmának fokozottabb kulturális, közigazgatási és közgazdasági igényei elodázhatlanul sürgetik a községi rendszeren való változtatást. A nagy községi előjáróság, a mostani képviselőtestület felügyelete és ellenőrzése mellett, bármennyire is törekedett köteleességét teljesíteni, a közszükség követelményeinek megfelelni nem volt képes. Ezt már ma belátja mindenki, s ebben leli indító okát ama legujabb mozgalom is, mely a legutóbbi hetekben az iparos kör tagjai között a rendezett tanács létesítése dolgában megindult. Ma egy ívet köröztettek szélitiben a városban az iparos kör elnöke Erdödy Gyula aláírásával, melylyel a város polgárainak színe-java f. é. október hó 31 én d. u. 4 órakor rendezett tanács szervezése tárgyában értekezletre hivattik egybe. Az iven láttuk: Jagics József országgyűlési képviselőt, Német Lipót, Margitai Péter, Varga Alajos, Dr. Kantz Adolf, Kaufmann József ügyvédek, Frommer Miksa,

BEDŐ TESTVÉREK

Pannónia kávéházában

ma este 8 órakor

FARKAS SÁNDOR

nemzeti zenekara

megnyitó zeneestélyt

rendez.

Stajevics János, Wolf Zsigmond kereskedőket s százra menő városi iparost és földmivest. Habár sokszor a legnemesebb céltől áthatott eszme is ellenzőkre talál, hiszszük és reméljük, hogy Mohács város fennebb említett tényezőinek a rendezett tanács létesítése sikerülni fog; mert enélkül Mohács város hivatásának magaslatára emelkedni soha sem lesz képes.

Hirek.

Pécs, 1897. október 29.

A Peleskei Nótárius Pest-Budán.

Végig sétálok vala Gazsi öcsémrel Pest-Budának az nagy utcáin. Nagy, ménkü magas házak meredtek rám, szinte beleszédülök a szemléletjébe. Az házak tetején drótok keresztül-kasul. Ahán értem a csiziót. Azér nem dülnek össze ezek az alkalmas paloták, mivel a drót tartja össze. Mosolyog a Gazsi ecsém az bajusza alá, s megmagyarázza neköm: »Nem ugy a bátyám, ezek telegráf és telefon drótok«. — No mán ezt még ugyse értem, vallom, az telegráf, meg az telefon, mi a csuda löhet ez. Ilyet Peleskén még hiribül se ösmernek. Hát még mikor azt az ördögös masinyát megnéztük, amire azt mondták, hogy »telefon hirmondó«. — Fogja bátyám szólt egy kos-orru tejfeles-képü ifju — tegye a füléhez.

— Mán ezt nem cselekszem pro primo, mert a drótbá nem bizom, osztég pro secundo ez az telefon nem lehet jó az egész-ségül. De mikor Gazsi ecsém megfogta, hát megragadtam a nyüstyit én is, s hallék vala mindenféle különös dolgokat, ezt bizonyitom.

Mán csak megírom ezt a furcsaságot. Egy nagy gomb, amilyent nagy kabátokra varrnak az nimetek, akik az lakáj névre hallgatnak, ez akadt a kezembe. Azt mondták, hogy az beszél, csak tegyem a fülemhez. Hát Istók ucsce beszélt, majd eldobtam ijedtembe. Balkezemmel keresztet veték magamra, jobb kezembe pedig tartám a libériás nimetnek való gombot. Beszélt az sokat, akárcsak az ördög vóna, elmondta, hogy az olasz járadék gyöngé. Hát mit bánom én, ha talian már olyan gyöngé, hogy jární se tud. Raffinirt petroleum standart Newyorkban 5.55. Raffinirt petroleum! Hát ez mi a kü? A tőzsdén Bécsben gyengülés állott be. Ez mán örömmel tölté el szíve-met, mintha hájjal kenték volna az hátamat. Bécsbe gyöngülnek. A nimet mivoltját, hát

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Edison, Kossuth és — Bienstein Jakab.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

— Hogy kerül össze Edison Kossuthal és e két világférfiu egy ismeretlen nevü polgártárssal? — fogják legtöbben kérdezni.

Hát kérem tessék türelemmel lenni s szerény soraimat végig betüzni s akkor aztán tisztában lesznek az atyafiui érzelmekkel. Lásuk őket egyenkint.

Tetszik tudni Edison Tamás korszakot alkotó találmányai közül nem utolsó az u. n. beszélő-masina, vagy amint az írástudó emberek mondják: fonográf és írják: phonograph.

Ördögös masina ám ez!

Ugy beszél, mint az ember. Embert már hallottam, aki tudott kukorikolni, akár az igazi kakas; aki ugy tudta az eb ugatását, a sertés rőfögését, a cica nyávogását stb. utánozni, mint az igazi kutya, disznó és macska stb. de, hogy a gép beszéljen emberi hangon — ez mégis boszorkányság!

Igaz, hogy a politikusok nálunk azt mondják a hurkás-pártiakra (olvasd: mamelukokra), hogy ezek ugy szavaznak a székesfővárosi Sándor-utcai régi vigszínházban, mint a gép.

csak gyöngüljete, annál erősebbek leszünk mi. Papírjáradék, ezüstjáradék, aranyjáradék... De már ezt már nem hallgatom! A papír, arany, ezüst jár, akkor ezek ördögök, ezekkel nem cimborálok. Eldobtam a gombot, s rohanék valaki. Gazsi utánam. Én futok vala előle, mert féltem tőle, mintha belé szállt volna az ezer ördög.

Az utcán nagyot lélekzettem. Az áldóját ecsém, ennek fele se tréfa. Nem kell nekem ez a telefonos masinya. Ezzel aztán el is menék vala haza, bizonyitom, hogy többé ha Pest-Budára megyek, elkerülöm még az portáját is az ilyen fránya hestóriának.

Nagyszajtai Zajtai István.

m. p.

Napirend 1897. október 30-án.

Naptár: szombat, okt. 30. — Róm. kath.: Alfonz. — Prot.: Kolozs. — Görög-ke. (okt. 18.) Lukács. — Zsidó: S. Noach. — Nap kél 6 óra 27 perckor; nyugszik 4 óra 28 perckor. — Hold kél délben; nyugszik este 8 óra 11 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok meleg; légnyomás 755. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, helyenkint csapadék és hősültyedés várható.

Táncestély a Nemzeti Kaszinóban.

Házfelavatás a keresk. ifjusági Kaszinóban.

Színház: »Tiszt urak a zárdában«, operett.

— (Kitüntetések.) A német császár és porosz király ő Felsége, br. Fejérváry Imre Baranyavármegye és Pécs sz. királyi város főispánja részére a porosz koronarend II-od osztályát, Trisler Károly vármegyei alispán részére pedig a vörös sasrend III-ad osztályát méltóztatott legkegyelmesebben adományozni.

— (Iskolai ünnepély a főreáliskolában.) A helybeli főreáliskola igazgatósága ma iskolai ünnepélyt rendezett a végett, hogy tanulóifjuságot értesitse és kellőképen felvilágosítsa ő Felségének szept. 25-én kelt azon leiratáról, melyben a magyar nemzetnek tudtára adja, hogy 10 kiváló történelmi alakunknak szobrokat fog állíttatni. Az ünnepély azzal kezdődött, hogy a tanulók tanáraik vezetése mellett templomba vonultak. Az istentisztelet elmúltával összegyűltek a főreáliskola legnagyobb termében, mely délszaki növényekkel izlésesen volt díszítve. A Himnus eléneklése után, melyet az intézeti

Igen ám! csakhogy ez a masina, amelyikről én beszélek, ez nemcsak szavaz, hanem szaval, beszél, énekel, muzsikál, sir és nevet — néha még kicsit nyikorog is!

— Tögygye kend újságírkonc teinsuram a zöregaptyát bolonddá, — ne minket! Igy valaszolnak magukban azok a jámbor atyafiak, akik a fizikát ugy ismerik, mint a mesebeli katona a fekete kávé.

Pedig — kedves földik! — nincs igazuk. Mert — fele sem tréfa! — Isten látja lelke-met, hogy igazat irok és mondok. Bizony akadt a föld hátán, valahol pokol messze Amerikában olyan okos embör, aki fölтанálta a beszélő masinát. Ez még csak az igazi masina!

Ezt a tisztölt urat: Edison-nak hívják. Ez tanálta föl azt a masinát is, amelyiknek a drótjaival a városi házakat erősítik meg, hogy össze ne dűjjenek. Ezt a másik találmányát ugy hílik, hogy aszongya: telefon. (Értsd: távolra beszélő.)

De még más sok-féle villámos komédiát fundált ki ez a hóbortos angol Edizon. A fránya Marica tudna ebben a kis újságban töviről-hegyire mindent elmondani és megmagyarázni azokról a sok furcsa — micsodákról. Nem vagyok én káptalan, hogy mindent tudjak!

Elég az hozzá, hogy Edison föltaalálta a fonográfot, vagyis a beszélő gépet.

* * *

Második porcióban térjünk át Kossuth Lajos hazánk nagy fiára.

énekkar Eckhardt Antal zenetanár vezetése mellett adott elő, Langraf József VI. o. tanuló elszavalta »A magyar nép« címü költeményt. Ezután Gallovich János tanár, a tanuló ifjuság felfogásához mért szépen kidolgozott beszédben méltatta azon férfiak jelentőségét, kiknek ő Felsége szobrot szánt, hangsúlyozván különösen ezen esemény politikai horderejét, hogy most vége szakadt azon félreértések hosszú láncolatának, melyek azelőtt oly gyakran előfordultak király és nemzet között. A királyért való imával végződött a »királyunkért« címü költemény, melyet Fischer Sándor, VIII. o. tanuló szavalt. A hatásos költeménynek idézzük ezt a befejező részét:

»Népeknek öre, szentséges nagy Isten,
Kinek hatalma mindig fogva tart,
Kinek szavát hiába nem kerestük,
A ki el nem hagyta az igaz magyart:
Ó add fejére áldásoknak árját,
Tartsd meg erősnek, nagynak a királyt,
Hadd lássa népét szépnek, virulónak,
Melyért küzdést, verejtéket nem kimélt.

Szabad hazánknak gondos, büszke öre,
Maradj sokáig köztünk nagy király;
Vezesd népünket utain előre,
Hol a kor munkáért babért kínál:
És a legelső magyar lesz közöttünk,
Mig a Dunánál férfi sziv dobog,
Szabad, magyar ég domborul fölöttünk
És kebleinkben honfitüz lobog.«

Befejezésül elénekelte az énekkar Hoffer Károly »királyhymnusz«-át s a szétoszló közönség, tanárok és tanulók lelkes éljenzéssel adóztak ő Felségének. A pécsi főreáliskola év-lapjai Dischka Győző igazgató gondoskodása folytán megint egy kiválóan sikerült ünnepélyvel gazdagabbak.

— (Előljárósági ülés.) A pécsi ipartestület tegnap este 6 órakor tartotta rendez havi ülését Schmelcer Ferenc elnöklete alatt, melyen az elnök megemlékezett Mudrony Soma elhunytáról, akinek az iparügyek terén szerzett érdemeit a testület jegyzőkönyvében örökíti meg. A kolozsvári ipartestület átiratához, mely szerint az iparsegédék adója

— Micsoda? kérdik ott a malom alatt, hát Kossuth apánk is kincler volt?

Bár az lett volna! Akkor kifundált volna olyan masinát, hogy — hogy — — (nó nem írom ki, amit gondoltam, mert a politika nem kenyerem s az esküdtszékétől meg félek).

Ámde, hogy ne maradjak adósa ön-magamnak (eléggel tartozom másoknak!) hát elmondom a második tál étel meséjét is.

Ugyanis bizonyos élelmes Edisonista 1893. március 22-én lent volt Talliánországban Turin városában. Éppen azon időtájban, a midőn a vértanuk szobrának leleplezése volt napirenden. Elhunyt félistenünk a sok kérésre belebeszél a fonográfba s e beszédje örök időkig meg vagy on örökítve, — nem írásban, sem képbén, hanem előszóval, ugy, ahogy az isteni öreg ur a saját szájából elmondta. Ez a beszélő-gép ez idő szerint fönt van Budapesten. Erről átvitték e beszédet sok-sok más kisebb-nagyobb, de lényegében hasonló fonográfba. Ilyen átvitt beszédet hallottam én vasárnap este a sörház-utcai sörházban és ma este a Dollinger druszámmal a 7-szállóban.

Szeretett hazánk nagy fiának Kossuth Lajos remek beszéde a vértanuk szobra leleplezéséről, melyet a »Fonográf«-ban megörökített, a következő:

Drága honfiak és testvéreim!

Ama hősről szólok, melyeket a kegyetlen hatalom gyalázatos kőtelhalállal sujtott, azok szent szobrának leleplezése alkal-

ne a mestertől szedessék be, pártolólá hozzájárulnak. A munkaadók újólá fölhivatnak, hogy segédeiket az ingyenes rajztanfolyamban való részvételre buzdítsák. A pécsi kereskedelmi kamarának azért, hogy a testület által kiadott »Iparosok Lapja« című szaklap támogatására 50 frtot küldött, köszönet szavazzatik. A békéltető bizottság segéd tagjai megválasztásáról szóló jelentés tudomásul vétetett. Baranyamegye alispánja megküldi a járási főbírákhoz kiküldött rendeletét a vásári és helypénzszedők zaklatásai és tulkapásai ellen. Miután a panaszok egyre szaporodnak, újólá meg fog kerestetni az alispáni hivatal, hogy hajtsa is végre rendeletét, ne csak papíron hagyja írott malasztként. Több apróbb ügy elintézése után az ülés véget ért.

— (**Kitüntetett pécs-egyházmegyei pap.**) A király *Várady* Viktor cs. és kir. táborig lelkész a katonai lelkészterén szerzett kiváló érdemei elismerésül és jutalmául a koronás arany érdemkereszttel tüntette ki.

— (**A „Pécsi Műkedvelők Egyesülete“**) november hó 7-én (vasárnap) a Vigadó tánctermeben tartja táncal egybekötött Jótékonycélu Műkedvelői Előadását. Ezen alkalommal színre kerül: A kitüntetés. Vigjáték egy felvonásban. Rendezi: Bálint Ferenc, művezető. Személyek: Dömötör Pál, főszolgabíró Komáromy Gyula. Klára, felesége Kovács Mariska k. a. Erzsike, leányuk Csonka Mariska k. a. Kőszeghy Gyula állami ügyész Schilhanek Márton. Réti Elemér, ügyvédjelölt Bálint Ferenc. Zsiga, Muki rendőrök Feil Gyula, Kovács Pista. Korgó Vencel, facér szabólegény Letzmeister János. Történik egy vidéki mezővárosban. — Idő: jelenkor. Kezdeté este 8 órakor. Beléptidij személyenként 50 kr., előreváltva 40 kr. Tagoknak 30 kr. a pénztárnál. Jegyek az egyesület tagjainál válthatók előre. A talp alá valót Korody Károly zenekara szolgáltatja. Felülfizetések köszönettel vétetnek és hírlapilag nyugtáztatnak. A tiszta jövedelem a »Pécsi

Jótékony Nőegylet«-nek lesz átszolgáltatva, a helybeli szegények részére karácsonyi ajándékok beszerzésére. Bejárat a Percel-utca felől.

— (**Novemberi előléptetések.**) A hivatalos lap tegnapi száma közli a hadseregben történt előléptetéseket. Az előléptetések között helyet foglalnak a honvédségnél: *Kirchner Hermann* és *Pataki Endre* őrnagyok, kik a pécsi 19-ik honvédgyalogezrednél alezredesekké lettek előléptetve; továbbá *Weisz Adolf* első oszt. századossá, *Hauser Henrik* 2-od oszt. századossá, *Margittai Jenő*, *Mészöly Ödön*, Komáromi *Böngér István* főhadnagyokká, *Keserü Jenő* és *Manyak András* hadnagyokká léptek elő. Honvédszázárságunknál galanthai *Nagy Károly* első oszt. századossá, *Bertalan Pál* főhadnaggyá és *Vörös István* tiszthelyettes hadnaggyá neveztettek ki. A honvédorvosi tisztikar tartalékában *Vajdits Alajos* dr. I. oszt. ezredorvossá, *Jellachich István* dr. és *Kreggy Ottó* dr. főorvosokká léptek elő. A csendőrségnél *Fonyó Jenő* és *Radányi Frigyes* hadapród-tiszthelyettesek hadnagyokká neveztettek ki. A közös hadseregben történt előléptetések között ott van a 44-ik gyalogezrednél *Wunder Árpád*, ki első oszt. századossá, *Pusch Károly*, a ki másodosztályú századossá és *Kégl Lajos*, ki főhadnaggyá lépett elő. Az 52-ik gyalogezrednél *Ründsdorf Frigyes* másodosztályú századossá, *Hanzel Emil* és *Siegismund Gusztáv* főhadnagyokká neveztettek ki.

— (**Barcsi kerékpár bál.**) A barcsi kerékpár egyesület, ez a fiatal egyesület, melynek tevékenységéről már több ízben adhattunk számot barcsi tudósítónk révén, ez idén fényes mulatsággal nyitja meg az őszi, illetve már téli szezon. November hó 27-én rendez egy nagyszabású táncvigalmat, mely azonban csak előjárója lesz, egy a farsangban tartandó nagy elite bálnak. Az érdeklődés oly nagy, hogy a vigalom sikere már előre is biztosítva van és *Terpsichore* hívei már nagyban örvendenek és készítik elő lábaikat az első gyakorlatra.

mával megsebesült sajtó szívemnek érzelmeit intézem hozzátok ezen a művészeti uton. Fájdalom, hogy képtelen vagyok személyesen leírni azon szent kegyeletet azok iránt, a kik életük árán megvédték a függetlenség és szent szabadság legszentebb eszméjét, midőn sok milliók szabadságát huzta fel a durva bakó a hatalom parancsára, mely azt hívé, hogy az eszmét is elfojtja a kötél, nem számolt lelkével, mely a sírból kitör és eget kér. Nem tudta azt, hogy a száraz bitófa, mely egykor gyökeret ver és zöldelni fog, mindaddig míg e hazában magyar szív dobog, még lesznek oly emberek, kik e hazát igazán tudják szeretni. A pokoli ármány és erőszak azért állította fel a bitót, hogy gyalázata legyen az eltiport nemzetnek, tekintetek azon bitót, melyen hazánk legnagyobb hősei vértanui halált szenvedtek, mint egy szent oltárt a haza tüzen. Zarándokoljatok ki ama gyászterre ó hű magyarok és térden állva kérjétek a magyarok istenét, hogy valósuljon meg azon szent eszme, melyért életüket áldozták a haza oltárán.

Kedves honfiak és testvéreim!

A porszem, melyet elfúj a leggyengébb lehelet, a legkisebb szellő, ama porszemek, hogyha összeolvadnak, idővel hatalmas sziklává nőnek, melyet egy fergeteg sem képes megingatni. Ugy tartatok össze, mint ama sziklává vált porszemek és jelszavatok az legyen: »A hazáért küzdeni.« »A szabadságért meghalni.« »A becsületért élni.« A rabszolgá-

nak jajkiáltásait nem hallgatják meg az ében, mert a ki jármot enged nyakába tenni, méltó reá, hogy azt hurcolja, míg el nem dül az ostor csapásai alatt.

Beszélni nem tudok többet, mert fáradt keblemből kifogyott a hang, azonban életemnek legboldogabb pillanatai közé sorolhatom ezen időt, mely alkalom kínálkozott ezen Edison hangörökítő által drága hazámnak bucsu szavaimat izenni. Isten veled drága nemzetem, kedves elárult hazám, Árpádnak Istene tekintsen le hozzátok és hallgassa meg a magyar nemzet imáját. Végre, Isten áldd meg Szeged és Cegléd városait és a drága magyar hazát.

* * *

Hátra van még *Bienstein Jakab* uram. — Hogy kerül ez a két világhírű térfü kompániájába? kérdik ismét mások.

Elmondom ezt is. Ez a harmadik tál étel.

Ez a tisztelt ur Somogy-megyei születésű, de pécsi illetőségű. Évekkel ezelőtt, a midőn még nagyobb és jobb zsemlyéket, izletesebb kiliket és ehetőbb sóskalácsokat sütöttek az itteni pékek, ő kigyelme is sütő volt nálunk. Hogy, hogy nem, idő közben testi nyomorékká lett a jámbor.

Mennyi iskolát végzett, hol, hol sem, arról nem írhatok. Annyi tény, hogy manap »mechanikus«-nak mondja és írja magát. Tavaly, a kiállításon vett egy villamos árammal berendezett Edison-téle fonograft s azzal és

— (**Vétkes gondatlanság.**) A *Spitzer* Adám pincéjében tegnap délután történt tüzeset folytán megejtett tűzrendőri vizsgálat alkalmával megtalálták a gyertyát, melyet égve vitt le a tulajdonos a pincébe, dacára, hogy a tavasszal rendőrileg meghagyták már neki, hogy — tekintve a pincéjében többször ismétlődő tüzesetet — csakis zárt lámpással járjon a pincében. A gyertya most corpus dellitként fekszik a rendőrkapitányság asztalán s vétkes gondatlanság miatt megindítják a vizsgálatot *Spitzer* ellen. Hogy a tűz milyen veszedelmet hozhatott volna, mutatja még egy körülmény, amelyet a vizsgálat már szintén megállapított s mely szintén vétkes gondatlanságra vall. Ugyanis a szerencsétlenül járt két kéményseprő egyike, *Török Rezső*, már akkor ment be a pincébe, hogy lentmaradt papucsát megkeresse, mikor a tűzoltóság le szerelt. A sötétben feldöntött két nagy korsót, a melyben *vitriol* volt, ami a *ligroin* gázokkal vegyülve, okozta a robbanást, mely, hogy éppen nem volt kicsinylendő, bizonyítja az, hogy a pince minden nyílásán *tüzláng csapott elő* és a néptömeg rémülve futott szét a tűz környékéről, a lovak pedig megbokrosodva ragadtak el a kocsikat. A nagy detonációból azt következtették, hogy a pincében levő 50 kiló *terpentin* robbant fel és ha *Schat Imre* és *Száger Mátyás* tűzoltók nincsenek, kik saját életük kockáztatásával hozták fel a pincéből az elalélt *Török Rezső* kéményseprőt, úgy még emberáldozatot is kívánt volna a vétkes gondatlanságból keletkezett tűz, melyet csak az kicsinyelhet, a ki nem tudja, vagy szándékosan akar szemet hunyni az előtt, hogy milyen veszedelem az, mikor *ligroin*, *vitriol* és még hozzá félmétermázsa *terpentin* van egy égő pincében!

— (**Második termés.**) Gyönyörű példány második termésű, már pirosodó apró almákat láttunk *Kött Ferenc* kereskedelmi és műkertész üzletében, melyek arra engednek következtetést, hogy még hosszú őszhöz lesz

azóta bejárta hazánk nagy részét. Volt *Kassán*, *Rimaszombat*on, *Szabadkán*, *Eperjesen*, *Zomborban*, *Halason*, *Szegeden*, *Szigetvárott* és még sok-sok más helyen s mindenütt nagy tetszéssel és ajánlással fogadták a kitűnő találmány után sikerülten utánczolt kis gépnek beszédjét. Városunkba restelt eljönni. Ő is ismeri e közmondást: *Senki sem lehet próféta a maga hazájában*. Végre a sok vándorlás után mégis itt van. Hogy megszerzi-e itt a mindennapra valóját, azt én nem tudom. Hozzánk *Siklósról* jött, ahol a fonograf bemutatásán kívül telefon készülék berendezésére kapott megrendelést. (Mert ért ám ő ehhez is. Még pedig jelesül.)

Testi hibáján kívül még egy nagy baja van a szegény vándor-mechanikusnak. Az, hogy emancipált polgártárs létére nem eléggé élelmes. (Nem mertem úgy mondani, hogy nem elég szemtelen és toladó. Közbevetőleg megemlítem, hogy városunk M. E. K. tekintélyes gyáros magához hívatta *Bienstein*t, hogy saját fonografjába átvigye az utazó gépéből *Kosuth* remek beszédjét.)

Ne gondoljuk azonban, hogy csak *Kosuth* beszédéből áll az egész masinéria. Van abban egyéb is. Így *Petőfinek* több jeles költeménye; benne van a »szózat«; sok jelesebb művészi terméke, katonai zenekarok reprodukálása s más kevésbé közönséges művek beszédje, dalai és művészi énekei. Legközelebb a helybeli szintársulat jobb énekeseinek dalait veszi föl . . . Szóval izeg-mo-

szerecsénk. Ezek a kis almák nevezett kertész Majláth-utcai faiskolájában termettek egy nyári almán, amely az idén júliusban már igen szép termést adott. A fa augusztus végén újra virágozni kezdett s most tele van apró almákkal s ha így tartja magát az idő, kilátás van reá, hogy még az idén be fognak érni.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** Hamberger György, lovászhetényi jómódu gazdember ellen szerdán este 8 óra tájban — mint Pécsváradról írja levelezőnk — gyilkossági kísérletet követtek el. Hamberger bentült szobájában, mikor egyszerre egy lövést tett rá valaki az ablakon keresztül. A lövés el is találta, de mert a fegyver, a melyből származott, nem golyóra, csak sörétre volt töltve, csak gyengén sérült meg. A tettes elmenekült, de valószínű, hogy községbeli ember s nem lehetetlen, hogy Hambergernek valami irigye, a ki így akart tőle menekülni. Ugyanis Hambergernek — mint a falu leggazdagabb emberének — sok pénze van kint kamaton s meglehet, hogy valamelyik adósa volt a tettes, a ki így akart tőle megmenekedni. A nyomozást megindította a csendőrség a tettes kézrekerítése végett.

— **(Házfelavatás.)** A pécsi keresk. ifjusági kaszinó holnap (szombaton) este tartja a Nepomuk-utcában, a törvényszéki épülettel szemben levő új házának felavató ünnepélyét. A házfelavatás alkalmából fényes bankettet ad a kaszinó, melyre városunk előkelő köreiből is igen sokan hivatalosak.

— **(Hivatalvizsgálat.)** A pécsváradai szolgabírói járásban — mint levelezőnk írja — most folyik a körjegyzői irodák hivatalos megvizsgálása. A hivatalvizsgálatot a járási főszolgabíró vezeti s ma a rácmcseki körjegyzőségénél tartott vizsgálatot, holnap pedig a berkesditi veszi hivatalos vizsgálat alá.

— **(Verekedés.)** Kern József és Hug József, paksi lakosok, nagy verekedést vittek véghez a község utcáján. Meglesték ott Klaidár Mihályt, a kire már régen haragudtak és bozoz az öreg; meg van benne minden jó akarat és még se megy — sokra.

Legkevesebb anyagi hasznot reményel itthon. Azt mondja, hogy itt őt mindenki csak péknek ismeri s így nem adnak rá semmit. Lehet, előítélete némi alapossgal bír, de annyi bizonyos, hogy a mi vándor mechanikusunk nem schwindler, hanem az ő hatáskörében nagyon is értelmes szakember, ki annyira van szaktudásával, hogy még az is reményli, hogy az itteni társas egyesületek egyik-másikában szabad előadást tarthat a electro-technika köréből.

Ugyancsak a közeli napokban, a helybeli iskolákban óhajtja beszélő-gépét és ködtárolképeit — mert ilyenje is van — bemutatni.

Reményeljük, hogy városunkban is megkeresi napi kenyerét az egyszerű pékből »mechanikus«-sá avandzsirozott vándor. Hiszszük, hogy föltevésünkben nem fogunk csalódní, mert Bienstein Jakab megérdemli a pártolásunkat.

Különösen sokat reményel a tanuló ifjuság körében elérendő erkölcsi és anyagi sikeriben.

Végül megemlítem, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszteren kívül igen sok intézettől, társulattól és magán személyektől jobbnál jobb eredeti iratai az érdeklődők rendelkezésére állanak.

Azt hiszem * * * ezzel elég részletesen meséltem el, hogy miként kerültek össze: Edison, Kossuth és Bienstein Jakab.

Ban-Dyka.

tokkal rátámadván, úgy elverték, hogy az most sebesülve fekszik otthon. A verekedő legények ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Rakoncátlan népfölkelő.)** A pécsváradai járásban most folynak a népfölkelési szemlék. A szemle második napján — mint levelezőnk írja — nagy patáliát csapott egyik népfölkelő a szemlét tartó bizottság előtt. Hajdu N. az illető, a ki többet vevén be a népfölkelői toroknak is kedves boritalból, részegen állított be Hazay honvédszázados elé s ott olyan rakoncátlanul viselkedett, hogy végre is ki kellett vezetetni és őrizet alá tenni. Ez azonban nem vette el a kedvét, tovább is okvetetlenkedett s végre is az lett a következménye a dolognak, hogy a járásbíróshoz kísérték, a hol a harcias népfölkelő ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Petőfi asztaltársaság.)** Szabó Sándor, malom-utcai Petőfi-vendéglőjében tegnap este Petőfi-asztaltársaság név alatt a szegény gyermekek felruházására asztaltársaságot alakítottak. A tagok már eddig is igen szép számban vannak s a társaságba beiratási díj 20 krajcár, jelvény ára 10 krajcár s meg nem jelenés folytán 5 krajcár büntetés fizetendő. Az asztaltársaság minden csütörtökön este tartja kötelező összejöveteleit a Petőfi-vendéglőben.

— **(Kutba fult leány.)** Szederkényen — mint pécsváradai levelezőnk írja — folyó hó 26-án reggel szerencsétlen halállal mult ki Eiter Márton, ottani lakosnak mostohalánya, a tizéves Freitag Áfra. A kis leány vizért ment a kutra, de vigyázatlansága folytán a kannát kezéből a kutba ejtette. Ijedten kapott utána s megcsúszván, ő maga is belebukott a kutba, melynek kövezett oldalán tétét összetörte s a vízbe már alétan zuhanván, ott megfuladt. A házbéliek észrevették a szerencsétlenséget és siettek is a leány segítségére, de mire kihúzták, már halott volt.

— **(Elhagyta az urát.)** Szomoru panaszzal állított be a rendőrkapitány elé Tóth László, puturluk-utca 19. szám alatti lakos. Szomoru volt ez a panasz, mert hiszen a feleségét, Joó Máriát, kellett neki feljelenteni hűtlen elhagyás és lopás miatt. Vele is megesett ugyanis az a ma már nem ritka eset, mely úgy szokott történni, hogy az asszony egyszer csak meggondolja magát s mig az ura nincs otthon, felpakkol mindent, a mihez hozzá jut és elhurcolkodik a háztól. Legtöbbszörre olyan helyre, a mely ismeretlen a cserben hagyott férj előtt, vagy ha ismerős is, a férfinak nincs hatalma, hogy onnan visszahozza. Így tett Tóth Pál felesége is, a ki — ura távollétében — az összes butorokat összeszedte s még tíz forintját is elvette az urának s azzal odább állt. Mikor a férj hazament, üresen találta a lakását és a pénze sem volt sehol. Mit volt mit tennie, sietett a rendőrségre a hol azzal a kérelemmel jelentette be az esetet, hogy keressék meg a feleségét. Az asszony Porecsára, Dolni-Miholjac mellé való; ott laknak a szülei is s az elhagyott férj azt hiszi, hogy az asszony oda szökött. A mi majd kiderül a nyomozás során.

— **(Kaszinó estély.)** Közeledvén a téli szezon, a pécsi Nemzeti Kaszinóban is mozgalom indult meg, hogy a téli szezonban a tagok számára társas-vacsorák rendeztes-

senek s ezenkívül időnkint tánc és zeneestélyek is tartassanak. Ilyen estély már holnap (szombaton) este is lesz, mely megnyitójaként fog szerepelni a kaszinó téli estélyeinek.

— **(Világgá ment.)** Radics Lőrinc kádármestertől, a nála munkában volt segédje Csizsek János, a napokban minden búcsú nélkül eltávozott. Társainak azt mondta, hogy világgá megy s meg is tette, hogy munkakönyve hátrahagyásával odább állt. Munkaadója bejelentette eltűnését az Ipartestületnél, annak elnöksége pedig ma átírt a rendőrkapitánysághoz, hogy Csizsek Jánost keressesse. A rendőrkapitányság most hát elrendeli az eltűnt segéd körözését s remélhetőleg hamarosan megtalálják a világgá ment férfit.

— **(Legénykedő csősz.)** A barsi béruradalomnak, melyet rendszerint csak Nagy Erdő-puszta név alatt ismernek, egyik majorjában az ugynevezett Viktor majorban a barsi polgárok feliben munkálták az idén a tengerit. A termés meglehetősen sikerült s már szedik és felezik is. Az ilyen felezés alatt tegnap az egyik polgár, Szabó János, szóváltásba elegyedett az ott alkalmazásban lévő Keresztes nevű csőszszel. A csősz, mint mondják, afféle legénykedő ember lévén, vastagabban bánt el a feleselgető polgárral. Szó, szót követett, a mig végre Keresztes amugy istenigazában Szabó felé sujtott felgerjedt haragjában csákányával, még pedig oly szerencsétlenül, hogy szegény Szabónak majd ketté hasítá fejét. Óriási sebet ütött rajta, sőt az orrát teljesen levágta. Természetesen, nagy volt az ijedelem mindegyik részről és sietve raktak fel Szabót egy szekerre, a melylyel lóhalálában vitték be Barcsra az orvoshoz. Sebe életveszélyes és felgyógyulásához nem sok reményt lehet fűzni. Keresztest pedig a csendőrök vették gondjuk alá és majd lesz ideje a történetek felett elmélkedni és kissé túlhevés természetét a csend és magába vonultság alighanem valamicskét lefogja csendesíteni.

— **(Kossuth-szobor Kölesden.)** Tolnavármegye közönsége pártkülönbség nélkül készül a Pichler Győző által Kölesden emeltett Kossuth-szobor leleplezésére, mely november 14-én történik meg nagy ünnepek között. Az ünnepen részt vesz a függetlenségi párt is, melynek több tagja leutazik a diszes szobor leleplezésére.

— **(Helyreigazítás.)** Lapunk tegnapi számában Hosszu-Hetény község és Rosenfeld vállalkozó között a köszén kiaknázása iránt létrejött egyezségről írva, tévesen közöltük, hogy a vállalkozó a kiaknázandó szén után métermázsánként 2½ krt kötelezett fizetui, mert amint Rosenfeld ur értesít bennünket, az egyezségben m.-mázsánként csak 2 kr. fizetése van kötelezve. Ez a körülmény csak még inkább megerősíti ama feltevésünket, hogy teljesen légből kapott az a híresztelés, mintha a dunagőzhajós társaság 3 krt ígért volna m.-mázsánként, ami csupán a bányászati jogért — tekintettel a bányüzem nagy költségeire — csakugyan rendkívüli ár volna.

— **(Halálos esés.)** Grünwald Henrik, baranyamegyei, nagyági születésű legény, Werle Mihály ellendi bérlő kocsisa, tegnap este kocsin Pécsre akart jönni. Az uton azonban halálos szerencsétlenség érte, mert lovai megbokrosodván, ő a kocsiról leesett és a kere-

kek a testét összezúzták. A kik vele voltak, behozták kocsin a városi kórházba, a hol ma reggel sebeibe belehalt. Az ügyészségnek a dolog tudomására jutván, megindították a vizsgálatot, hogy terhel-e valakit felelősség a halálos szerencsétlenség miatt?!

— **(A korcsmárosné kára.)** Vilányon Schmidt Erzsébet korcsmárosné hálószobája asztalán hagyta 60—70 frtot tartalmazó bőrtárcáját, mely összeget f. hó 26-án egy ismeretlen firma tárcástul elemelt. Az esetről a csendőrség értesítve lőn s a nyomozás azonnal meg is indult, ezideig azonban sikertelenül.

— **(Jogász-táncestély.)** A pécsi püsp. jogakadémia polgársága november hó 13-án (szombaton) a »Vigadó« nagytermében a »Jogakadémiai Olvasókör« pénztára javára táncestélyt rendez. Belépő jegyek 1 frt 50 krért válthatók az estély napján délelőtt 9—12 délután 3—5 óra közt az »Olvasókör« helyiségében (Lyceum-épület II. emelet) és este a pénztárnál. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté 1/2 9 órakor. Rendező bizottság: Ifj. Nagy Jenő, elnök; Kaufman Mátyás, alelnök. Kovács Károly, pénztáros. Fonyó István, cigányvajda. Svorszky József, ellenőr. Tagok: Bauss Olivér, Brigánt József, Buzagits István, Csizmadia Géza, Decleva Dénes, Dunszt Károly, Erőssy Aladár, Fein Jenő, Felsenburg Emil, Fischer Béla, Gadó István, Greiner József, Grün Sándor, Györkö Kálmán, Hainess Elemér, Hanke István, Kayser Elek, Kerese

György, Kinneth Viktor, Kocsák Béla, Krancsics Milán, Lieber Ferenc, Manasteriotti Heliod, Nagy Jenő, Nagy Pál, Német Károly, Neuhaus Hugó, Nicsovics Sándor, Nikolics Szpászó, Parraghy Vilmos, Pilch Ernő, Prinz József, Réder Károly, Rihmer Aladár, Szombathelyi Béla, Szuly Aladár, Szüts Jenő, Szüts Zoltán, Strauszer Jenő, Tétsi István, Tiborc Ágost, Tichy Ferenc, Töreky István, Zelesny Károly.

— **(Körözött szökevény.)** A komáromi rendőrkapitányság megkereste rendőrségünket, hogy nyomozzon Kéván József, pécsbányatelepi illetőségű szabósegéd után, a ki gazdájától, Wolf Gyula, komáromi szabóiparostól megszökött. A szökevény segéd 10 frt előleget is felvett munkaadójától és a munkakönyvét hátrahagyva szökött meg tőle. E megkeresés alapján rendőrségünk elrendelte a szökevény segéd nyomozását.

— **(Vándorló pipa.)** Kis János, árpádi lakosnak, ezelőtt egy hónappal eltűnt egy szép, ezüstdelű tajtékpipája a zsebéből. Hogy ki tüntette el, azt még ma sem tudja; bár ma a piacon megtalálta a pipát. Egy máloomi fuvaros szivta belőle nagy lelki gyönyörűséggel a rossz trafikdohányt s majdnem elagyabutyálta Kis uramat, mikor azzal állt elő, hogy a pipa az övé. Végre is a rendőrségre mentek, a hol kitűnt, hogy a fuvaros tiszta uton jutott a pipához, melyet egy társától vett. Azonban az is úgy vette egy harmadik embertől, a ki egy másik pipaért cserélte el. Így vagy öt kézen ment keresztül a

pipa, de hogy ki volt az, a ki klopota ezelőtt egy hónappal a káros zsebéből: azt még nem tudják.

— **(Leütötte az ujbort.)** Hogy valakiről novellát irjanak, nem épen szükséges hozzá, hogy az apját leüsse a hajókötél, az anyja pedig mosónő legyen; elegendő az is, ha őt magát leüti az ujbort s ott találják meg a hideg, ködös éjszakában az utca közepén fekvő, hajadon fővel, nyitott ingmellel s a már-már fagyasztó hideg csaknem megdermeszti a tagjait. Így találtak meg az éjjel egy téglamunkást, a kit mert nem tudtak eszméletre hozni, beszállították a kórházba. És nagyon meglehet, hogy a szegény ember életével fizeti meg a bor iránti szenvedélyét, mert a hideg éjszakában úgy átfázhatott, hogy hamarosan elpatkol ez árnyékvilágból. És akkor árván maradt gyerekeiről ha valaki szomorú históriát ír, így kezdheti, hogy az apjukat leütötte az — ujbort!

— **(Öngyilkos katonák.)** Az öngyilkosságok száma a közös hadseregben sehogy sem akar csökkenni. A hadseregben egy előttünk fekvő egészségügyi kimutatás szerint egy hónap alatt 23 öngyilkosság történt, 19 katona pedig különböző szerencsétlenségek alkalmával vesztette életét; tehát egy hónap alatt 41 katona halt meg természetellenes halállal. Az egészségügyi viszonyok egyáltalában nem kielégítőek. Egy hónap alatt 17.151 embert gyógyítottak a katonai gyógyintézetekben, tehát ezer ember közül hatvan beteg volt a közös-hadseregben. E betegek közül 1837 ember

halok és valaki elmondja majd neked, hogy milyen igazságtalanul bántál velem, mihor olyan rosszat gondoltál rólam. De én nem vagyok oka annak, hogy ez így történt, hiszen nem engedél időt arra, hogy magam igazoljam előtted.

Nem messzire a teli hold fényénél megpillantotta a felcsillámló patak vizét.

— Nem, oda nem megyek — mondta megborzadva. Még megmentene valaki a haláltól, — én pedig meg akarok halni.

Körülnézett és nem messzire megpillantotta a vörös lámpafényt, amely a gyógyszerész előtt villogott.

— Igen ez lesz még a legjobb — mormogta csöndesen.

A kendőt még szorosabban huzta össze s oly gyorsan távozott, amennyire gyöngy lábcskái bírták. Anyyira kimerült, amíg a gyógyszerészhez ért, hogy úgy tetszett neki, mintha a lámpás körbe forogna.

Egy rendkívül okos nézésű, alacsony ember lépett eléje, hogy kiszolgálja. Meglepetten hőkölt vissza, mikor a gyönyörű arcnak kétségbeesett s önmagából kikelt dultságát látta.

— Mivel lehetek szolgálatára miss? — kérdezte a gyógyszerész fürkészve tekintve a szeméibe, s magában kérdezgetve, hogy ki lehet a késői látogató.

— Laudanumra volna szükségem — mondta Madge. Olyan heves a fogfájásom, hogy nem tudom már elviselni.

— A foga fáj — ismételte a gyógyszerész sajnálkozó hangon. Tudom én is, mily nagy fájdalom az. Én is szenvedtem már miatta s azt hittem már, hogy az eszemet vesztem. A laudanum nagyon jó szer erre, de még ennél jobbat is ismerek, ez pedig az, hogy huzassa

— Hallottátok öt testvéreim — kiáltott föl Eleanor. Nagyon sokat kellett szenvednie, hogy ennyire elveszítse az életkedvét. De ön kedvesem, nagyon fiatal még arra, hogy sokat szenvedhetett volna.

— Mindent elveszítettem, ami az életet kedvessé tehetett volna előttem — felelte panaszos hangon.

Az égre nézett föl. A nap bucsuzó sugarai ráverődtek az arcára.

A három vénkisasszony szíve vérzett a kedves, elhagyatott teremtséért. Azt hitték, hogy az édes anyjára gondol. Arra is gondolt, de nemcsak anyjára, hanem Duncanra is, a szép fiatal férjre, akit szinte imádasig szeretett és becsült. Rosszabb volt számára még a halálnál is az a tudat, hogy a szeretett ember azt hiszi róla, hogy megcsalta, s nem becsületes többé.

Teljesen lehetlenné tette számára az irást, mert a címét nem tudatta, s kitagadta örökre a szeretetéből, az elviselhetetlen következmények martalékaul dobta. És mindez csupán azért, mert Duncannal házasságát titokban kellett tartania.

De bárha ez iszonyatosabb volt is a halálnál, mégis változatlan odaadással szerette Duncant.

Madge gondolt mindenre, amíg ott feküdt mozdulatlanul az ágyon, mialatt odakünn az aranyos napsugár küzködött a leszálló szürkülettel.

Mikor beesteledett, fölemelkedtek a helyeikről a vénkisasszonyok. Félretették a köteéseiket, mert az est beálltakor mindig pontosan vonultak vissza.

Éppen azon tanakodtak, hogy melyikük virrasszon az éjszaka Madge mellett, bárha erre már éppen nem lett

ápoltak testi sértés miatt, ami mindenesetre azt bizonyítja, hogy a felügyelet a hadseregünk-nél igen gyenge lábon áll. A legtöbb megbetegedés a zárai katonai kerületben történt (128), a legkevesebb a kassai hadtest kerületében (46) fordult elő. A krétai cs. és kir. csapatoknál egy hónap alatt 111 megbetegedés történt, ami az éghajlatnak tulajdonítható. Haláleset 99 fordult elő, még pedig 58 betegség következtében, 41 pedig erőszakos halállal.

— **(A szerelem büne.)** Titokzatos lopási esetben folytatja most rendőrségünk a vizsgálatot. Egy uriháznál szolgált egy fiatal leány, mint szobalány s ez ellen támadt tegnap az a gyanu, hogy folyton lopja az urnőjét s nemcsak pénzes szekrényét dézsmálta meg, mikor csak tehette, de még finom fehér- és ruhaneműiből is eltulajdonított egy-egy darabot. A gyanuba vett leány ugyan mindent tagad, de tanuk állítják, hogy nagyon pénzelt még nem is régen egy fiatalembert, a kit jegyesének ismertek és a ki minden foglalkozás nélkül élt itt a városban. Most azonban, hogy a leány ellen a gyanu felmerült, a fiatal ember nyom nélkül eltűnt. Bizonyára félt a büntetéstől és ezért szökött meg, a bajban hagyva a leányt, a kit lopásra vitt a szerelme s a ki most a börtönben ül s a vizsgálatot folytatják ellene. Erősen nyomozzák különben az eltűnt fiatal embert is, a kit ha megtalálnak, bizonyára hamarosan világosság fog derülni a titokzatos ügyben s ki fog világosodni, hogy mennyiben áll a bűn, melybe szerelme vitte a fiatal leányt.

— **(Zsebmetsző gavallér.)** Hogy a boldogság mily gyakran válik boldogtalansággá, mutatja az az eset, mely tegnap este történt egy fiatal, még bizonyára tapasztalatlan malomi leánnyal. A leány az este a siklósi-utcában kereste egy régi ismerősét, mikor hozzácsatlakozott egy ifju és beszédbe elegyedtével vele, ajánlotta, hogy ő megmutatja neki az ismerőse lakását, a ki már a siklósi-utcából elköltözött le a malom-utcába. A fiatal leánynak megtetszett a barátságos ifju készséges volta és bizalmasan ment vele a jelzett utcába. Az ifju egész uton beszélt a lánynak sok szépet; dicsérte, hogy milyen karcsu, milyen szemrevaló s bizony jól esett a lánynak, amint kezét a kezében szorongatta. Végre a malom-utcában egy házat mutatott neki, hogy oda menjen be; ott lakik, a kit keres. A lány be is ment, de bizony az illetőt ott nem találta. Mikor kijött, gavallérját már nem látta sehol és egész véletlenül a zsebébe nyult s nem találta ott a pénztárcáját, melyben öt forint volt. Most keresik a zsebmetsző gavallért.

— **(Uj személydijszabás.)** A. m. kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a balaton-szt.-györgy-somogy-szobbi h. é. vasuton ez évi november hó 1-re hirdetett új személy- és podgyászdijszabás csak ez évi december hó 1-én lép életbe. E dijszabás a m. kir. államvasutak dijszabáselárusító irodájában kapható.

— **(Meglopott kocsis.)** Daka Ferenc, kocsis az istállóban szokta tartani a zseboráját egy szegre felakasztva. Tegnap

is odatette az órát, mikor este lefeküdt s reggelre kelve nem találta azt a szögön. Hogy hova lett az óra, nem tudja; de a gyanuja azokra irányul, kik az istállóban megfordultak, mivel ott kocsistársának a felesége és annak egy ismerős asszonybarátja járt az este későn, mikor ő már aludt. Ma feljelentette a lopást a rendőrségnél s ott megindították a vizsgálatot az eltűnt óra előkerítése végett.

— **(A csendőrség új felügyelője.)** A király szentgyörgyi Jablancy Sándor cs. és kir. vezérőrnagyot, a 77-ik honvéd gyalogdandár parancsnokát, ezen alkalmazásától való fölmentése mellett, a m. kir. honvédelmi miniszterium XVI. (csendőrségi) ügyosztályának ideiglenesen vezetőjévé nevezte ki és egyidejűleg a magyar korona országaihoz tartozó csendőrség felügyelőjének teendőivel megbizta.

— **(Az ál francia hirlapíró.)** Tegnap egy magát francia hirlapírónak mondó és franciául folyékonyan beszélő, különben deranzsirt állapotban levő férfi járta sorba az előkelőbb házakat, hol betegségét hozván felokul, segítyt kért. *Selényi* Antal rendőrbiztosnak feltűnévén a gyanus ember, letartóztatta. Az azonban nem akarta érteni a magyar szót s méltatlankodva apellált:

— Je suis un journaliste . . .

— Mindegy, csak tessék befelé jönni! Felelte neki a biztos és csodálatosképen megértette ezt már s ment be a rendőrségre, a hol kitűnt, hogy *Pavics* Ivánnak hívják, zágrábi illetőségű, facér kereskedősegéd. Most haza fogják toloncolni.

volna szükség, mikor Madge arra kérte őket, hogy jöjjenek közelebb hozzá.

— Arra kérném ugyanis, hogy mind a hárman aludni menjenek, s ne törődjenek velem éjszakára — mondta Madge hízog hangon, miközben a szemei különös fényben ragyogtak. Aludjanak már egyszer jól és nyugodtan, úgy amint én is tenni fogom. Holnap nagyon boldog leszek, boldogabb, mint bármikor azelőtt.

Sorba megölelte és megcsókolta őket. Olyan hosszan tartotta őket átkarolva, mintha nem tudna elbucszni tőlük.

Eleanor kezét szorongatta a leghosszabb ideig. Az öreg hölgy olyan hűen ápolta, olyan jó volt hozzá, hogy Madge bensőleg megszerette.

— Kérem, csókoljon meg még egyszer — kérte őt. Öleljen meg még egyszer és kívánjon jó éjszakát a kis Madgenak. Olyan kedves lesz nekem akkor az álom.

Mosolyogva tett eleget e kívánságnak az öreges hölgy.

— Csukja be édesem gyorsan a szemeit és röpüljön át gyorsan az álmok országába, különben holnap nem lesz ilyen jó kedély hangulatban, mint ma. Jó éjszakát kicsikém.

— Jó éjszakát kedves, jó miss Eleanor — suttogta Madge.

Még sokáig nézett a vénkisasszony után, mikor ő a lámpással kezében elhagyta a szobát.

Mikor a léptei a folyosón már elhangzottak s hallotta Madge, hogy a hálószoba ajtaját maga mögött bezárja, az arca egészen elváltozott.

— Óh! én jó istenem, ne hagyj el engem! —

sóhajtott panaszos hangon, miközben azon iparkodott, hogy felkelhessen. Nagyon messzire kell távoznom innen, mig megint megvirrad.

Olyan végtelenül gyöngé volt, hogy csaknem megint visszaesett az ágyra, mikor megkísérelte megint a fölkelést. De az a gondolat, hogy a holnap minden perccel közelebb jó hozzá, új erőt és akaratot öntött beleje.

Mintha felhő emelkedett volna körülötte. Kétszer egymásután környékezte az ájulás, de az ereje újra visszatért ama gondolatra, hogy holnapra messzire kell elmenekülnie innen az üldözője elől.

Nyugodtan megszámolta a kis pénzecskéjét.

— Huszonöt font sterlingem van. Ilyen nagy összeget talán az egész életemen keresztül sem tudnék elkölteni — kiáltott föl.

— Különben is — felelte mintegy önönmagának — nem akarok többé a Dalrymple pénzéhez nyulni. Nem, soha többé!

Kivette a tárcájából azokat a bankjegyeket, melyeket Dalrymple hagyott számára hátra és oda tette az ágy fejére. Meg volt győződve arról, hogy miss Eleanor másnap azt ott fogja találni.

Azután a meleg, sötét színű kendőt, amely a széken feküdt, a nyakába kerítette, miután nagynehezen és a lehető leggyorsabban felöltözködött.

Kinyitotta az ajtót, mely a folyosóra vezetett. Ott megállt és figyelt. Minden csöndes, — néma volt.

Madge óvatosan lesietett a lépcsőn, ki a gyönyörű nyárjé magányába.

— Duncan — sóhajtozta panaszos, halk hangon — talán meg fogod sajnálni a szegény Madget, ha meg-

— **(Az asszony kára.)** Domján Jánosné, nagypalli lakosnőhöz belopózott egy pécsváradi ember s szobájából elemelt egy csomó fehérműt. Az asszony bejelentette az esetet a csendőrségnél s a nyomozás folyamán el is fogtak egy gyanuba vett embert, a ki azonban a lopás elkövetését tagadja. Most folyik ellene a vizsgálat.

— **(Tűzbe dobattak.)** Nagy nézőközönsége akadt a fővárosban a mult napokban egy igen érdekes látványosságnak, a mikor is a IX. kerületi előljároság által kijelölt helyen Mauthner Ödön mag-nagykereskedő, kir. közjegyző jelenlétében épp úgy mint a mult év hasonló időszakában az országban és az osztrák birodalom területén elhelyezett bizományi magszekerényeiből el nem adott magvakat égette el.

A felhalmozott nagy tömegeből felcsapó lángok rövid félóra alatt közjegyzőileg hitelesen megállapított 226.000 csomag konyhakerti és virágmagot 13450 frtnyi értékben emésztettek fel.

Nagy elhatározás szükség ahhoz, hogy ily értékű magvak, melyek legnagyobb részt még értékesíthetők volnának, de a vevőközönséget nem elégtén ki oly mértékben, mint Mauthner-féle magvaktól megszokva vannak, ezen módon megsemmisítenek, másrészt azonban megnyugtatólag szolgálhat ezen példa a Mauthner-féle magot vásárló vidéki közönségnek, mert teljesen biztos lehet abban, hogy csakis legutóbbi természetű friss magot kap, mely mag úgy faj-azonosság, mint hozam tekintetében mindenkor megfelel ama várakozásnak, melyet a kertészkedő közönség a Mauthner-féle magvakhoz joggal fűz.

— **(Az „Osztálysorsjáték”)** — a gyűjtők és sorsjegyelárusítók pénzügyi szakorganuma, mely szakszerű cikkek mellett az országban forgalomban levő összes sorsjegyek huzásait is közli — fennállása óta mint nélkülözhetetlen utmutatója és oktatója, különösen azok részére bebizonyult, a kik a m. kir. szab. osztálysorsjáték sorsjegyeinek elárusításával foglalkoznak. Ezen kitűnően szerkesztett lap utolsó számához mellékelve van a „gyors nyeremény jegyzék” mintája, a melyet az „Osztálysorsjáték” előfizetői, a m. kir. szab. osztálysorsjáték huzásai alatt és pedig már egy órával a megejtett huzás után naponta ingyen kapják. Nem csak az, hogy ezen lapra való előfizetése, minden más sorsolási tudósítót feleslegessé tesz, hanem az „Osztálysorsjáték” előfizetői még azon kedvezményben is részesülnek, hogy a minden elárusítóra nézve nélkülözhetetlen nyeremény-jegyzéket ingyen kapják, mely nem előfizetők részéről be nem szereshető. Ezen lap előfizetési ára 1 évre 3 frt, 1 fél évre 2 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest V., Sas-u. 1. sz.

Órák ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti Schönwald Imre órák és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Koldusdiák.** Hol vannak azok a jó idők, a mikor a pécsi publikum nyolcszor egymásután zsufolásig töltötte meg a színházat, hogy gyönyörködjenek ennek a kitűnő operettnek fülbemászó zenéjében és élvezetes meséjében? Ha az ember tegnap, a mikor a

»Koldusdiák« hosszas pihenés után ismét megjelent színpadunkon, azt a gyengén látogatott házat látta, bizony azt hitte volna, hogy Aradi idejében ez milyen kasszadarabnak bizonyult nálunk. Pedig a főszereplők ugyancsak kitétek magukért, hogy élvezetes estét szerezzenek a közönségnek. Leopold Franciska és Réthi Lina sűrűn aratták a tapsokat, előbbi gyönyörű énekéért, utóbbi eleven, kedves játékáért is. Különös elismeréssel kell azonban megemlékeznünk Perényiről, ki a címszerepben valóssággal remekelt, oly tisztán és erőteljesen csengett a hangja s játékára is szokatlan gondot fordított. Andorfy is kitűnő Ollendorf volt, játékában, mozdulataiban természetes és mulatságos, menten azoktól a túlzásoktól, a melyekre ez a szerep szinte csábítja annak alakítóját. Hunyady Jan Janitzky szerepében kedvetlenül játszott s hangján is érezhető volt, hogy indispozícióval küzd. Tőle kitűnőbb alakítást vár a közönség. A rendezés sem felelt meg a várakozásnak, mert a legnagyobb optimizmussal sem lehetne a tegnapi előadásról elmondani, hogy »ment, mint a karikacsapás.« Aztán voltak nagyon is szembeszökő rendezési hibák. A lengyel viselet hasonlít ugyan a magyarhoz, de azt már mégsem akarjuk elhinni, a mit a rendezőség elhitetni akart, hogy a lengyelek a 18-ik században egészen magyar diszruhában s magyar kalpagban jártak. Mit szóljunk aztán Malachovszky zenegróf fiaskójáról, a kinek a városi banda élén kellene bevonulnia, de a banda sztrájkot mondván ki, a jó zenegróf maga akasztja a nyakába a nagydobot s egymaga reprezentálja az egész bandát. Bizony, ha már a banda cserben hagyta, utánuk hajithatta volna azt a nagydobot is, a mely olyan szárnalmas figurát csinált szegény fejéből, mintha valami vásári komédiás lett volna. Az ilyen goromba hibáktól bizony megkímélhetné a rendezőség a közönséget, ha még oly kicsiny is; nálunk nem így szokás azt a színházba édesgetni.

○ **A római Curia bullái tükrében.** Irta egy igazi keresztény. Ily címmel vaskos kötet jelent meg a Légrády Testvérek kiadásában Budapesten (V. Váci-körut 78. sz. alatt.) A könyv érdekes tartalmánól fogva méltó az elolvasásra. Ára 2 frt.

Törvényszék.

§ **Csajági bankja.** Csajági bankja bizonyára nagyobb hirre tett szert, mint például a Hitelbank. S ez onnan van, mert sűrűn tettek róla említést a lapok törvényszéki rovatai. Mikor harmadéve Csajági Lajost, a ki Wassermann Lajos név alatt Pécsen is szerepelt, a Magyar Gazdák Bankbizományi részvénytársaságának igazgatóját elfogták, ez nagy feltűnést keltett. A direktor ur ugyanis a kölcsönöket, amelyeket többnyire szegényebb vidéki gazdák számára vett fel, elsikkasztotta. Csajági letartóztatásának hírére seregesen tódultak a feljelentők a törvényházba, aminek az lett a vége, hogy a derék vezérigazgató 25 sikkasztás és okiratkamisítás miatt a vádlottak padjára jutott. A törvényszék hat évi fegyházzal fizetett büneiért. Most hirdették ki Csajági előtt a királyi tábla ítéletét, amely megerősíti a reá első ízben kirótt büntetést. Hátra van még a kuria döntő szava.

§ **Összeférhetlenségi eset a bíróság előtt.** A pécsi kir. törvényszéknél ma végtárgyalásra volt kitűzve Junó Teréz kétrendbeli hamistanuzási ügye. A vádlottat Pus-kás Manó dr. ügyvédjelölt védte volna, Kossa siklósi ügyvéd helyettesítésében s éppen ez volt az ok, mely miatt a végtárgyalást el kellett halasztani. Ugyanis a védő a bűnügy alapját képező perben is képviselvéen felét, a végtárgyaláson tanuként leendő kihallgatását kérte a kir. ügyész, a mit a bíróság el is rendelt. Ilyenképen azonban a tanuként kihallgatandó védő összeférhetlenségi esettel állt szemben s védőkép nem szerepelhetett. A vádlott kijelentvén, hogy védőt kíván felkérni s viszont a bűnügy szövevényes lévén, az új védőnek azt tanulmányozni kell, a mai végtárgyalást a bíróság elnapolta.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 33 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes > d. u.	2 „ — „
Brood	> 1906. sz.***)	személy >	4 > 20 „
Bécs	> 3701. sz.	> > >	6 > 34 „
Brood	< 1908. sz.	> „ este	8 > 18 „
Budapest	> 1909. sz.	> „ éjjel	11 > 30 „
Mohács	„	> „ reggel	5 > 35 „
„	„	> „ d. e.	9 „ 49 „
„	„	> „ d. u.	4 > 20 „
„	„	Tv. szsz. este	8 „ 18 „

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől és Dombóváron a Fiume-budapesti gyorsvonathoz Bpest felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

TÁVIRATOK.

— **A főrendiház ülése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A főrendiház ma délben tartotta ülését Tóth Vilmos elnökletével. Minden felszólalás nélkül egyhangulag elfogadták a három rendbeli provizoriumot az osztrákkal, horvátokkal és a magunk költségvetésével szemben, valamint jóváhagyólag tudomásul vették az államszámszéki jelentéseket a túlkiadásokról, hitelátruházásokról és az 1895-iki horvát leszámolásokról.

— **Mudrony Soma öröke.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az országos iparegyesület a Mudrony Soma halálával megüresedett elnökségre Gelléri Mórt megválasztotta.

— **A Reichsrathból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztrák képviselőház ülése tegnap este óta még mindig tart. Napirenden a provizorium kérdése van. Lecher az ellenzék óriási lármája közt beszél. Wolf hajnali három órakor kimerülve a folytonos ordítóztól és padlórengetéstől, távozik a baloldal zugó tetszése közt. Lecher ma reggel kilenckor

a tegnap este elkezdett és azóta szakadatlanul folytatott beszédét így végezte: „Az ausztriai németek sem meg nem adják magukat, sem meg nem halnak.“ Az ellenzék az ülés befejezését követelve zajong. Pfersche indítványára ma déli egy órakor a karzatokat kiüresítik. A zárt ülés még délután 4 órakor is folyik.

— **Beteg kényúr.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A zanzibári szultán orbáncban megbetegedett.

— **A főherceg üdvözléte.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferenc Ferdinánd főherceg Meránból táviratilag üdvözölte Badeni osztrák miniszterelnököt leánya esküvője alkalmából.

— **Megszűnt sztrájk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A trieszti kikötő-munkásoknak a szállítócégek husz krajcár napszámemelést és más apróbb engedményeket megadván, a sztrájk megszűnt.

— **Törökország készülődik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A török kormány Londonban százezer font sterlingen a hajóépítéshez értő munkásokat és munkavezetőket toboroz.

— **Muszka bankfiókok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szerb-országi kereskedelmi bank, amely az orosz kormány felügyelete alatt áll, Szofiában és más három bolgár városban fiókokat nyit.

Nyilt-tér.

Ertesítem a t. ügyfeleimet, hogy

ügyvédi irodámat
Jókai (kis) tér 3. szám alatt levő
Krausze-féle házba tettem át.

Pécsett, 1897. október 28.

Dr. Nick Alajos
ügyvéd.

Lap-tulajdonos Felelőszerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLENINGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Kávéház-megnyitás.

Van szerencsém, a n. é. közönség szives tudomására adni, miszerint a Ferencziek-utczája 52. sz. alatt, a Skála-féle ház ujonnan épült részének földszinti helyiségeiben kellő felszereléssel, billárral, hírlapokkal stb. ellátott

KÁVÉHÁZAT

rendeztem be, melyet

„Zrinyi“ czim

alatt f. hó 30-án szombaton délben fogok megnyitani.

Támaszkodva a helyben (Nick-féle söresarnokban 4 évig mint főpinczér s utóbb mint a »Central« kávéház bérlője) szerzett tapasztalataimra, azon reményben nyitom meg ezen új vállalatomat, hogy **finom kávéházi italok, borok, sörök stb. szolid és jó kiszolgálása által** a n. t. közönség nagybecsű pártfogását kiérdemelem, mely reményben új üzletem pártolását kérve, vagyok

alázatos szolgálója

Grün József,
kávéház-tulajdonos.

MÉSZÁROS MIKLÓS

BUDAPEST, V., Nádor-utca 5.

Postafiókszám 237.

A magyar királyi osztályosorsjáték igazgatósága által kinevezett főelárusítójánál kaphatók a

M. K. OSZTÁLYSORSJÁTÉK

eredeti sorsjegyei.

Meghatározott esekély betét!

Legmagasabb nyeremény-esély!

Legnagyobb nyeremény esetleg **1 millió korona.**

Legközelebbi húzás: **1897. évi november hó 11-én.**

Megrendeléseknél postautalvánnyal beküldendő:

1 egész	1 fél	1 negyed	1 nyolczad	sorsjegyért.
6 forint	3 forint	1 frt 50 kr.	— 75 kr.	

A nyeremények jegyzéke megjelenik minden lapban. — A hivatalos nyereményjegyzéket minden sorjegyvásárlónak 8 nappal a húzás után megküldöm. — Hivatalos játéktervezetet kívánatra ingyen és bérmentve küldök szét.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferencziek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő szobák**, mindennemű **fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek** szabott gyári áruk mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)